

JAARGANG 41 / NUMMER 143
LOSSE NUMMERS € 3,50

GEWOON ANDERS

• VERENIGING GEMEENSCHAPPELIJK WONEN • APRIL 2022

*Better
Together*

Collectieve woonvormen toen en nu

Oproep opvang vluchtelingen Oekraïne

Terugblik op spraakmakende periode
CW Bijvanck - 1982 tot eind 2003

INHOUD

- 02 Collectieve woonvormen, toen en nu
- 06 Column: De meisjes!
- 07 Terugblik - CW Bijvanck
- 09 Opvang vluchtelingen
- 09 Podcast Chateau Knoll
- 09 Gehoord Gezien Gelezen
- 11 Bericht uit de biotoop: 'Karaoke'
- 12 Woongroep Arneco
- 13 Nieuwsbrief VGW: Gemeenschappelijk Wonen Dag

colofon

GEWOON ANDERS
is het blad van de **Vereniging Gemeenschappelijk Wonen**

Abonnementen en losse nummers
Zie info achterflap
Voor een proefnummer mail naar info@gemeenschappelijkwonen.nl

Redactieadres
Oosterweg 2c
1968 KN Heemskerk

Redactie
Anna Dijkhuis
Heleen Toet
Flip Krabbendam

Aan dit nummer werkte mee
Kim Verheugen

Foto voorpagina
Woongemeenschap Eikpunt
in Lent

Vormgeving
Co Aaij

Druk
Drukkerij Pasklaar te Sittard

Collectieve woonvo

"De verschrikkelijke jaren tachtig" is de titel van een voor televisie gemaakte Nederlandse serie over communes. De - volwassen - acteurs behoren vrijwel allemaal tot gevestigde Nederlandse orde.

In het stuk over de Architectuur Biennale (Venetië 2021) in de vorige GA schreef ik dat er inmiddels zoveel ervaring is opgedaan met gemeenschappelijk wonen dat er verhalen over kunnen worden geschreven die op ervaring hiermee berusten. Die verhalen kunnen meer of minder inspirerend zijn, maar geven in elk geval een inkijkje in de praktijk van deze 'andere manier' van wonen. Met naast (meer of minder) privé woonruimte ook - of voornamelijk - voorzieningen voor gemeenschappelijke activiteiten.

Communes

De inkijk in de eerste afleveringen van de tv-serie wekken de indruk dat de schrijver(s) zich vooral hebben laten inspireren door communes, de variant met als kenmerken weinig (of) helemaal geen privé ruimte en de meeste activiteiten die bij wonen horen samen doen in daarvoor ontworpen of geschikt gemaakte gemeenschappelijke ruimtes.

In deze commune is wel heel duidelijk sprake van autoritair leiderschap. Hilarisch, maar het doet geen recht aan waar het om ging bij deze initiatieven. Dat was beter uitgewerkt bij een aantal eerdere films als 'Tilsammans' (2000); 'My Queen Karo' (2009), zie GA 109 en 'Kollektivet' (2016), zie GA 126, waarin ook de idealen aan bod komen, waarbij blijkt dat deze niet zo eenvoudig in praktijk zijn te brengen.

De jaren zeventig zijn de jaren van de opkomst van de Commune beweging

De beroemdste communes waren misschien wel de Berlijnse Kommunes I en II van eind jaren zestig - en deze waren sterk politiek en actie - georiënteerd.

De jaren zeventig zijn de jaren van de opkomst van de Commune beweging. Het gaat dan vooral over communes van geïnspireerde, meestal jonge, mensen, die als groep woonruimte huren of op andere, creatieve, manier, door kramen of zelf bouwen, woonruimte geschikt maakten voor bewoning door een groep.

Affiche film 'My Queen Karo'

Armen toen en nu

Woongroepen

Op 13 augustus 1981 verschijnt in de Volkskrant een artikel met de volgende kop: *„De Commune is dood, leve de Woongroep”*

Centraal Wonen

Er is een nieuwe tijd aangebroken. Niet helemaal nieuw. Eind jaren zestig werd de Landelijke Vereniging Centraal Wonen al opgericht en in 1977 werd het eerste Centraal Wonen project in Hilversum, De Wandelmeent, opgeleverd.

Centraal Wonen Hilversum

Het gaat dan om nieuwbouw van ca. 50 woningen met gemeenschappelijke ruimtes en een gemeenschappelijke tuin. Daarnaast beschikt elk huishouden over privé woonruimte met daarin ook de gebruikelijke functies, een eigen badgelegenheid en een eenvoudige keuken.

Samenwerking

De groep mensen die geïnteresseerd is in en actief bezig is met de ontwikkeling van dit soort projecten is, zou je kunnen zeggen, een beetje 'verburgerlijkt'. Daar hoort ook bij dat samenwerking wordt gezocht - en gevonden - met de politiek, met de overheid, met architecten en met journalisten. En met succes. Er komen steeds meer Centraal

Wonen projecten met een naar huishoudentype, leeftijd en op sociaal economisch gebied gevarieerde samenstelling.

Groepswonen van ouderen

In de jaren tachtig gaan ook ouderen zich interesseren voor groepswonen, mede geïnspireerd door een krantenartikel in over een woonboerderij met ouderen in Bad Segesberg in Duitsland. Ruim tien jaar na de oprichting van de Landelijke Vereniging Centraal Wonen in 1969 wordt, begin jaren tachtig, de Landelijke Vereniging Groepswonen van Ouderen opgericht. Zelfstandige Verenigingen die contact met elkaar houden.

Van de kant van de politiek is er veel belangstelling, met name voor Groepswonen van Ouderen. De bejaardenhuizen waren afgeschaft en het aantal mondige ouderen groeit snel (ook relatief).

Ondersteuning

De 'Landelijke Vereniging Centraal Wonen' en de 'Landelijke Vereniging Groepswonen van Ouderen' deden zoveel kennis op in hun streven om een project te realiseren dat zij uit eigen kring consultants konden leveren die beginnende groepen wegwijs konden maken in de wereld van wetgeving, overheidsbeleid, gemeenteraden, ambtelijke molens, stedenbouw, juridische vormen en woningbouwverenigingen. En zij konden adviseren op het gebied van het groepsproces, architectenkeuze en de ontwikkeling van een woonprogramma, want dat was waar het om ging: hoe zou het project eruit kunnen zien, wat waren de woonwensen?

Amsterdam besluit dat een percentage woningen geschikt moet zijn voor wonen met gemeenschappelijke voorzieningen

Er gebeurt in die tijd meer, ook op het gebied van volkshuisvesting en wonen. Vooral in de (grotere) steden. Groepswonen projecten worden op politiek en

gemeentelijke niveau gefaciliteerd. De Vereniging Groepswonen van Ouderen ontvangt financiële (overheids)steun. In Amsterdam is het besluit genomen dat een bepaald percentage van nieuw te bouwen en te renoveren woningen geschikt moet zijn voor wonen met gemeenschappelijke voorzieningen, waaronder woongroepen. Ook in Rotterdam moet een bepaald - nog vrij gering- percentage van nieuw te bouwen woningen geschikt zijn voor een woongroep.

Woongroepenwinkels

Daarbij wordt voor woningzoekende alleenstaanden die in een woongroep willen wonen, maar niet tot een groep behoren, het vinden van 'woongroeppartners' door de gemeente gefaciliteerd, onder meer in Rotterdam. In meerdere steden is er service te vinden voor al of niet alleenstaande mensen die geïnteresseerd zijn in wonen met een groep in een daarvoor geschikte woning. Hiervoor waren er in veel grote steden zogenaamde 'woongroepenwinkels', die door de gemeentelijke overheid werden ondersteund. Wie geïnteresseerd was in groepswonen kon hier gratis advies inwinnen en passende ondersteuning ontvangen.

Fenomeen in Nijmegen: de Woonvereniging

Ook los van politieke en gemeentelijke steun werden er initiatieven ondersteund. Zo werd in 'woongroepenstad' Nijmegen de 'woonvereniging' uitgevonden, een juridische vorm die groepen in staat stelden een pand te kopen

en op te knappen, waarbij zij tevens financieel konden bijdragen aan de aankoop van andere panden voor woongroepen.

Daarnaast ontstonden er in de tachtiger jaren zogenaamde 'kraakkafé's', waar men informatie kon verkrijgen over mogelijkheden om te kraken.

Kraken is ook vaak: actievoeren tegen sloop

In Amsterdam bestond in de jaren tachtig en negentig het Amsterdams Steunpunt Wonen. Begin deze eeuw is deze op groepswonen gerichte gemeentelijke service veranderd in een algemene service voor alle soorten woningzoekenden in Amsterdam, onder de naam '!Woon'. In Rotterdam functioneerde de woongroepenwinkel tussen 1990 en 2006.

In de loop van de tijd verloren de woongroepenwinkels hun gemeentelijke steun waardoor deze service in de meeste plaatsen is opgeheven, en toen kraken in 2010 bij de wet werd verboden verdwenen ook de kraakkafé's. Van duidelijke eisen op het gebied van (verplichte) oplevering van óók woningen die geschikt zijn voor woongroepen is het tot voor kort nog niet gekomen. Meer dan in het begin moest het voornamelijk komen van de mensen zelf.

Maar:

Hernieuwde belangstelling

Recent zijn er wel interessante ontwikkelingen en signalen die erop wijzen dat, ook bij de politiek en andere bij

wonen betrokken organisaties en actoren, de belangstelling voor diverse (nieuwe) vormen van meer gemeenschappelijk, wonen weer toeneemt. De interesse hiervoor en de ondersteuning hiervan betreft in eerste instantie het - toekomstige - wonen van ouderen.

Ouderen

Onder de kop: 'Nog één keer verhuizen of niet?' verschijnt in de NRC van 22 Januari 2022 een artikel over woonwensen van ouderen van nu, met als kop 'Op zoek naar alternatieve woonvormen'.

Een gezamenlijk ontworpen buurtje; geen *samenwonen* maar *mééwonen*

Wat zoekt deze oudere van nu? 'Nee, geen woongroep voor ouderen', zegt een van de ouderen die aan het woord komt, 'maar een gezamenlijk ontworpen buurtje; geen *samenwonen* maar *mééwonen*'.

Oprichter van Landelijk Kennisplatform 'ZorgSaamWonen', Yvonne Witter, is gespecialiseerd in (nieuwe) woonvormen voor senioren. Zij adviseert ouderen, architecten, corporaties en overheden.

Nieuw, dat is bijvoorbeeld een flat vol technologie, maar ook 'gewoon' een woongroep - bekend van groepswonen van en door ouderen - en mantelzorgwoningen. Zij organiseert onder meer excursies voor ouderen 'voor ouderen op zoek naar inspiratie over anders wonen op latere leeftijd'.

NRC ging mee naar een zgn. iZiflat vol technologische snufjes, naar een 'gewone' woongroep van ouderen en naar een mantelzorgwoning.

Technische snufjes

Ouderen die deze varianten bezoeken reageren gereserveerd op de technische snufjes in de iZiflat met 'overall knopjes, sensoren, afstandsbedieningen en elektrische apparaten', een ouderenproject van de gemeente Den Haag. Een bewoonster van een van deze flats leidt de bezoekers rond. Er zijn 'meer dan negentig slimme dingen', die niet allemaal gebruikt (hoeven te) worden vertelt zij. Mantelzorgers worden op deze manier op de hoogte gehouden van het wel en wee van bijvoorbeeld een fami-

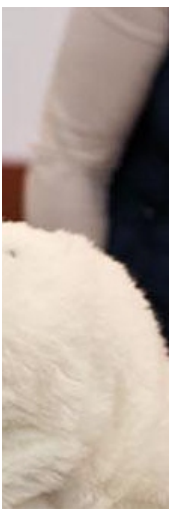
Robotjes Zara zorgt voor vermaak

Robotjes als troost

lied of cliënt. Ook is er een 'gordel die met klittenband rondom de heupen bevestigd kan worden, voorzien van airbags die zich vullen bij vallen of stoten'. Een extra schakelaar in de keuken zorgt ervoor dat bij overkoken of aanbranden de stroom wordt uitgeschakeld. De reacties van geïnteresseerde ouderen variëren, bijvoorbeeld:

'op een dag zal ik moeten geloven aan het dragen van een alarmknop, maar bij wie kan ik dat alarm dan laten afgaan? Ik wil niemand tot last zijn' Ook zijn er reserves bij het gebruik van 'al die elektrische apparaten: mooi dat het allemaal bedacht is, maar ik voel weerstand om eraan te beginnen. Alles wat je los laat krijg je nooit meer terug. Je moet zelf zoveel mogelijk bezig blijven'.

Er zijn meer reserves: 'nieuwe apparaten in de vingers krijgen is al lastig en zeker voor mensen die mentaal achteruitgaan', gevolgd door 'Hé Siri... dat wordt de toekomst volgens mij'.

'De Componist'

In Utrecht bezoeken ouderen 'De Componist', een woonblok met 114 appartementen. Bewoners van 24 appartementen verspreid over verschillende etages hebben een speciale band met elkaar. Enkele dagdelen per week beschikken de veertig leden over gemeenschappelijke

ruimte in het buurtcentrum, waar zij bij elkaar komen voor koffie ochtenden en andere activiteiten (onder andere kaarten, jeu de boules, zingen en mode-shows).

Leden van deze woongroep vertellen wat deze vorm van gemeenschappelijk (gespikkeld) wonen voor hen betekent: 'Ik zie deze woongroep als mijn familie.. je voelt je verbonden met elkaar...' Een andere bewoonster die jaren in een flat in Overvecht woonde: 'Ik kende daar bijna niemand. Ik ben zo blij hier. Je hoort ergens bij, je hebt gezelligheid aan elkaar'.

Er zijn ook wel zorgen: 'Door de geringe doorstroming stijgt de gemiddelde leeftijd gestaag. Wij zijn niet elkaars verzorgers. Natuurlijk helpen we waar we kunnen.

Tegelijkertijd weten we wie we moeten bellen als we denken dat iemand meer zorg nodig heeft'. Een kanttekening: 'Het concept van een verspreide groep vind ik een beetje lastig: leden die bij elkaar op een galerij wonen zijn juist blij met elkaars nabijheid. De combinatie met een aangebouwd buurthuis vind ik overigens top'.

Onderzoek

Sinds een paar jaar is het wonen met anderen weer in de belangstelling gekomen. Niet alleen van bewoners, maar ook van wetenschappers.

Zo is er halverwege de jaren '10, op de afdeling Bouwkunde van de Technische Universiteit van Delft, een onderzoeksafdeling opgericht: 'Collaborative Housing Research.

Toen wij in de zeventiger jaren steun zochten bij de afdeling Bouwkunde was er nog geen kennis over het onderwerp 'groepswoonen', maar nu onderzoekt men hier wereldwijd projecten waar mensen voorzieningen delen. 'Cohousing'. Hierbij wordt ook gekeken naar de bereikbaarheid voor lagere inkomens in derde wereld landen. Het idee is dat gedeelde voorzieningen tot lagere woonlasten zouden leiden. En als mensen in groepen wonen kunnen zij elkaar ook steunen.

Woningwet en wooncoöperatie

Het is Adri Duivesteyn die zich, als lid van de Eerste Kamer, heeft ingespannen om de 'wooncoöperatie' te laten opnemen in de woningwet van 2015. Het is misschien verwarrend, maar de term 'wooncoöperatie' heeft geen juridische betekenis. Het is een term voor projecten met gedeelde voorzieningen, waarbij de nadruk ligt op zelfbeheer. Hierbij zijn twee varianten: het project is in eigendom van een corporatie of de bewoners zijn eigenaar. Een voordeel

van de laatste variant is dat, als het gaat om nieuw op te richten wooncoöperaties, zoals 'de Warren' (zie GA nr 139) de strenge toewijzingsregels t.a.v. inkomens kunnen worden versoepeld, zodat de bewonerssamenstelling gevarieerder kan worden. Daarbij kunnen er ook afspraken worden gemaakt over de prijs van de woningen. Deze hoeft niet mee te gaan met de

(overspannen) woningmarkt, waardoor het wonen in een wooncoöperatie betaalbaar blijft.

Met deze laatste variant wordt dan ook veel plaatsen geëxperimenteerd. Ook bestaande huurprojecten proberen los te komen van hun woningbouwvereniging door eigenaar te worden, zoals in 'CW Het Punt' in Wageningen, (zie GA nr 133).

Er zijn regelingen om bewoners financieel te ondersteunen, en woningbouwcorporaties mogen hun project aan bewoners verkopen met een flinke korting op de marktwaarde.

Toch gaat het niet gemakkelijk. Zo is men in Wageningen sinds 2015 bezig met de transitie. Struikelblok: banken vinden wooncoöperaties te riskant. Maar het lijkt erop dat zij langzamerhand hun schroom aan het verliezen zijn...

Net als in de jaren zeventig en tachtig, toen er naast de Landelijke Vereniging Centraal Wonen in veel plaatsen woongroepenwinkels en kraakkafe's waren, die bewonersinitiatieven ondersteunden, zijn er nu diverse, grotere en kleinere organisaties die zich hebben verdiept in de wooncoöperatie, om gegadigden voor een wooncoöperatie te ondersteunen. Zie hiervoor het overzicht op de website van de 'Vereniging Gemeenschappelijk Wonen': www.gemeenschappelijkwonen.nl/ ondersteuning.

Maar ondanks ondersteunend beleid en deskundige begeleiding lijkt het oprichten van, of het overschakelen naar een wooncoöperatie nog steeds even moeizaam te gaan als het realiseren van een Centraal Wonen project in de begintijd, inmiddels een halve eeuw geleden...

AD FK

Kim Verheugen

COLUMN

De meisjes van ‚De Wonenwĳ‘

In de wonenwĳ hebben we bewoners in de leeftijd van nul tot stokje oud. Dat vind ik een van de fijne aspecten van het wonen in een gemeenschappelijk wonenproject, als het kan mag je, al dan niet met een beetje hulp, blijven. En dan kan het gebeuren dat er ongewone, maar waardevolle vriendschappen ontstaan. Zo neemt buurman W. met regelmaat de meisjes mee op stap. De meisjes in dit geval zijn ruim twee generaties ouder, maar ze zijn stapelgek op W. en hij op hun.

Het was op een mooie zomerdag dat ik mijn bakje koffie op de galerij dronk. Buurman W. kwam de hoek omrijden en stopte samen met Buurvrouw N. voor het huis van Buurvrouw R.

W. stapte uit en N. gooide puffend de deur open. ‚W. hoe werkt die gordel?‘ hoorde ik haar vragen. W. mompelde iets en liep toch door naar de deur van Buurvrouw R.

Breekbaar, maar zichtbaar zin in een uitje kwam R. met de rollator aanschuifelen. ‚We gaan uit N.‘ zei ze opgetogen. ‚Schiet nu maar op anders mis je alles‘, mopperde N. Ze keek omhoog en zag me kijken daar op de galerij. Ze straalde van oor tot oor en gaf me een knipoog.

Aan de andere kant van de straat zag ik buurvrouw A. aankomen lopen. Met haar stok ging het lopen weer prima. Het nodige metaal in de knie en heup heeft de houdbaarheidsdatum glansrijk verlengd. A. mocht voorin zitten.

Met een plof liet ze zich vallen op de bijrijdersstoel. Zo hard dat W. zijn kop stootte. ‚Ho joh, pas op je heup,‘ riep N. ‚Mijn heup zit niet onder mijn haargrens,‘ mopperde W zacht.

Hij was nog steeds bezig met haar gordel en zag niet dat R. uit de auto was gegaan en zonder stok en zonder rollator naar huis was gelopen. Ze was haar sjaal vergeten. Hij kon haar nog net opvangen toen ze het afstapje bij de stoep miste. A. en N. hadden lol, het was kostelijk om te zien. Ze namen W. op de hak door te zeggen dat hij met drie vrouwen op stap mocht. W. liet alles over zich heen gaan en was duidelijk gewend om om te gaan met drie vrouwen van een zekere leeftijd die een uitje krijgen. Hij had de gordel van N. vast gekregen en liep om de auto om ook R. vast te gordelen.

Ineens ging de portier van A. met een vaart weer open. Ze was haar tas vergeten en zonder tas gaat geen vrouw de deur uit. De stok liet ze uiteraard achter en ze liep sneller dan normaal terug naar huis. W. hoorde ik ineens verbaasd vragen waar A. nu weer was en ik hoorde R. ‚Oh A. weer‘ roepen. Aan het gezicht van N. te zien hadden de dames de grootste lol.

W. hief even zijn handen ten hemel en zag mij daar ineens op de galerij staan. Zijn blik zei genoeg... hij ging een hele leuke middag hebben met deze drie. Quasi mopperend werd A. de auto in gehesen en konden de vier op weg.

Het was leuk om de dames zo te zien met elkaar. Vriendinnen, die hun ondeugd nog niet verloren hadden en een jongeman die ze hielp om op hun manier nog even de bloemetjes buiten te zetten. Ze zijn een eenheid in de Wonenwĳ. Hoe leuk is het dat ze alle drie hun oude dag hebben kunnen doorbrengen in een omgeving als dit. Waar er naar ze omgekeken wordt. Waar ze de oma's van alle kinderen zijn. Waar de liedjes van wel-er nog klinken. Waar de koffie altijd lekkerder lijkt te smaken.

Helaas zijn twee van de drie in de afgelopen tijd overleden en is het toch weer even anders in de Wonenwĳ. Ineens is er weer plek voor vers bloed, wat hoort en zoals het waarschijnlijk overal zo gaat. Het voelt nog een beetje onwennig en anders, maar ook dat verandert weer als het lente wordt en wij de bloemetjes weer buiten kunnen zetten.

TERUGBLIK op spraakmakende periode

Centraal Wonen Bijvanck - van begin 1982 tot eind 2003

Vier vriendinnen, Angelique, Dolien, Heleen en Marie-Anne, halen herinneringen op. Over de tijd dat ze in Centraal Wonen Bijvanck in Huizen hebben gewoond. Over de voorbereiding; het geweldige gevoel van blijdschap dat ze ineens met z'n allen in zo'n prachtig gebouw kwamen te wonen - en wel op 1 februari 1982! Wat ze samen deden. Over het samen werken aan een leuke boot en met een groepje naar Oostenrijk gingen om te skiën.

De aanleiding voor die gesprekken over 'lang geleden' was de publicatie Cluster Cohousing Revisited, het boek van Dorit Fromm en Els de Jong over het eerste Centraal Wonen project in Nederland, de Wandelmeent in Hilversum. Zie ook de boekbespreking in GA nr. 41 van augustus vorig jaar.

Dat nieuwe project in Hilversum was vlakbij het dorpje Huizen Een van die vriendinnen, Dolien, liet ons weten dat GA al eerder over die tweede groep in Het Gooi, CW-Bijvanck in Huizen, geschreven had, namelijk over het afscheid! En dat zij daar heel veel foto's en plakboeken van had!

Onderstaande tekst verscheen eerder in Gewoon Anders nr. 89

CW-Bijvanck Exit

Een van de eerste CW-projecten wordt opgeheven, het complex in Huizen, Het Gooi. Hoe kan dat nou? Zo'n mooi gebouw, zo'n riante ligging?

Begin

Het project is begin 1982 opgeleverd, na een voorbereidingstijd van ruim drie jaar. Het was de tijd van grote groei in het aantal Centraal Wonen-projecten na Hilversum (1977). Arnhem, Rotterdam (de Banier), Tilburg, Delft en Spijkenisse bestonden al. Groningen, Rotterdam Zevenkamp en Nieuwegein werden ook in 1982 geopend.

Bij de officiële opening van CW Bijvanck sprak de wethouder van de christelijke gemeente Huizen zijn twijfel aan de levensvatbaarheid uit, omdat

.....heel veel foto's en plakboeken!

“daarvoor veel gemeenschapszin nodig is”. Hij stoorde zich vooral aan het toewijzingsbeleid van Centraal Wonen - je eigen burens kiezen. Het was nou niet bepaald een feestelijke openings-toespraak.

Desalniettemin floreerde de woongemeenschap en hadden we (ik heb er tien jaar gewoond en was ook bij de voorbereiding betrokken) het zo goed met elkaar, dat de mensen die het wonen daar eerst niet aandurfd, alsnog graag erbij wilden komen en sommigen een woning gingen delen. We voelden ons een soort familie, vooral de eerste jaren.

Reünie

Op de reünie, die Dolien Buijs eind oktober 2003 georganiseerd heeft, kwamen oude foto's en artikelen te voorschijn en ook een Sinterklaasrijm. Iedereen moest in dat jaar voor het feest in de kroeg een gedichtje over zichzelf maken. Angelique schreef:

Hoe moet ik mij / In dit jaargetij / De winter, koud en kil, / Nu feest'lijk presenteren / Om Sints verjaardag mee te eren / Mijn geloof daarin is voorbij / Maar Centraal Wonen is voor mij / Een plek, een huis / Maar meer een thuis / Waar ik alleen niet meer alleen / hoeft te zijn / Waar ik bij geluk, verdriet en pijn / Toch altijd weer die ander tref / En keer op keer heel goed besef / Het is niet “ik” maar het is “WIJ” / Tot zover... deze rijmelarij

CW Bijvanck (midden gedeelte)

Dolien was een van de weinige vroege bewoners nog. Omdat het einde van dit project al een paar jaar geleden bekend was (zie GA nr 76 van het jaar 2000), had bijna iedereen met een urgentieverklaring andere, soms zelfs riante, huisvesting gekregen.

De woningbouwvereniging was wel bereid om na afbraak een kleinere groep te huisvesten, maar dat bleek uiteindelijk niet haalbaar... Er bleven te weinig mensen over die daar nog energie in wilden steken.

De meeste in CW gevormde stellen bleken nog samen te zijn. We hebben herinneringen opgehaald; van de hoogtepunten werd genoemd: de skivakanties – huifkartochten in Drente – de zeilboot die we opgeknapt hadden en die jammerlijk verging – de tweedehands klerenmarkt buiten – de kunsttentoonstelling – de geit die steeds wegliep – de toneelgroep van kinderen.

Dieptepunten waren er natuurlijk ook. Het overlijden van dierbaren, een drugsdealer die 's nachts veel klanten over de vloer kreeg, maar die gelukkig andere woonruimte van de woningbouwvereniging kreeg. Gastvrouw Dolien bleek alles van de afgelopen vijftig jaar bewaard te hebben in plakboeken. Zelfs de meest onbenullige notities, zoals “zullen we deze week even een afspraak maken”, maar ook

een samenspraak ter gelegenheid van het eerste lustrum, waarbij het wel en wee van de afgelopen vijf jaar op humoristische wijze werd besproken.

De bibliotheek moest ook worden leeggehaald. Dolien had er een begin mee gemaakt. Voor alle aanwezigen had zij één of twee boeken uitgekozen en die met vermelding waarom juist dat boek voor die persoon bestemd was, overhandigd.

Einde

En nu wordt het gebouw dus afgebroken! In het blad Bouw no 7 van 1984 heeft de architect L.Hartsuyker het nog over “een vooruitstrevende woningbouwvereniging, die begreep dat er nog andere manieren van wonen bestaan dan in gezinsverband”. Er is leegstand geweest en het was duur. Op 50 woon-eenheden waren er 22 gemeenschappelijke ruimten en daardoor ook hoge kosten van gas en electra. Een tweede CW-project in Het Gooi (naast Hilversum) was waarschijnlijk te veel van het goede. Ook de open constructie van de ge-meenschappelijke ruimten, als gangen met uitstulpingen van 5 m x 5 m was een nadeel. Gehorig, weinig besloten. Maar jatoch jammer!
HT

Tot zover de tekst uit genoemde Gewoon Anders.

Waar gingen die gesprekken vorig jaar nou over?

Dat Angélique altijd de onderhandelingen met de woningbouwvereniging deed. Dat zij gedaan kreeg dat wij nieuwe bewoners konden blijven kiezen of afwijzen. Ook nog toen er leegstand ontstond.

Over Heleen en Angélique die met elkaar afspraken of ze wel 's avonds naar de (inpandige) kroeg zouden gaan. Kennelijk deed je dat toen niet zo makkelijk in je eentje!

Het was zo'n andere tijd, veertig jaar geleden. Omdat het een nieuwe manier van wonen was kreeg je makkelijk subsidie; bij voorbeeld om elkaar beter te leren kennen een weekend in een vormingscentrum. En alle vergaderingen werden door iedereen bezocht. Als je dan een voorstel deed bereikte je ook meteen iedereen. Zo ging het ook met het voorstel om samen te gaan skiën.

Marie-Anne kwam voor de vergadering dikwijls bij Heleen eten. Zij bracht toen altijd iets (onbekends) mee, zoals een keer een avocado!! Wat was dat lekker! Zij hadden ook afgesproken dat zij naast elkaar zouden gaan wonen als het project opgeleverd zou worden. Daar is niets van gekomen, beiden kozen voor een driekamerappartement en die lagen aan de uiteinden van het grote gebouw.

Over de landelijke Vereniging Centraal Wonen, die Dolien en Heleen naar Texel stuurde om informatie te geven over deze vorm van wonen. Voor een groep belangstellenden en voor de woningbouwvereniging. En omdat de vergadering 's avonds was en er dan geen boot terug ging, had de WBV een hotel geboekt voor die deskundige dames!

Dat waren nog eens tijden!

HT

Overzichtsfoto CW Bijvanck

Tijdelijke opvang Vluchtelingen Oekraïne

Gewoon Anders geeft graag gehoor aan het voorstel van Gerard Franse, bestuurslid van de VGW, dat groepen hun logeerkamers beschikbaar stellen voor tijdelijke opvang van vluchtelingen uit Oekraïne.

Gerard schrijft: "Wij, in Haarlem, willen onze logeerkamer openstellen voor een weekje vakantie of iets dergelijks. Dan kunnen ze even bijkomen, gebruikmaken van de grote tuin, eventueel fietsen, naar het strand of zo."

Graag roepen we andere woongemeenschappen op om ook actie te ondernemen voor vluchtelingen.

Chateau Knoll

Zo heet de nieuwe podcast van Anita Boelsums voor Geluiden uit Oost. Het gaat over een woongroep van 11 volwassenen en 7 kinderen.

Hoe is het om als woongroep in een kasteelachtig huis te wonen dat oorspronkelijk bedoeld was voor dames van deftige stand? Anita gaat op bezoek bij deze woongroep midden in Amsterdam-Oost.

Anita: 18 minuten luisterplezier staat online op Geluiden uit Oost, aangekondigd met foto's. Dit is de link: <https://www.geluidenuitooost.nl/wonen/woongroepen-overzicht/woongroep-4>

HT

Gehoord • Gezien • Gelezen

Rookmelder vanaf juli 2022 verplicht

Mocht je ze nog niet hebben, dit is het moment om rookmelders in je huis te plaatsen. Niet alleen omdat het veilig is; vanaf komende zomer is het ook verplicht. En dat is maar goed ook want de melders kunnen veel schade voorkomen en belangrijker nog: levens redden.

Wist je dat rook meer slachtoffers maakt dan vuur? Tijdens onze slaap werkt ons reukvermogen niet. We slapen dus ongemerkt door de rooklucht heen. Rook bestaat uit veel giftige gassen waardoor we al binnen een paar minuten bewusteloos raken. Ons gehoor daarentegen werkt uitstekend als we slapen.

Omdat rookmelders ieder jaar levens redden is het vanaf juli 2022 verplicht om in iedere woning en op elke woonlaag rookmelders te plaatsen.
(ANBO, januari 2022)

De Leut - nieuwsbrief van CW de Banier, Rotterdam - dec. 2021

Nu weer een uitgebreidere uitgave, gelukkig. Met de reguliere activiteiten: schilderen, yoga en bridge. Het koffie drinken in het pandje, iedere zaterdag en zondag vanaf 11.15 uur, verjaardagen, en wie er over de clusters en logeerkamer gaan. Eind vorig jaar is er weer de jaarlijkse klusdag gehouden en de Beheercommissie heeft contact gehad met de brandweer van Rotterdam/Rijnmond.

Een groot gedeelte van de nieuwsbrief bestaat uit een interview met Anne over haar hobby Wandelroutes Controleren. 'In 2015 vroeg een van de begeleiders van een wandelpool of ik een route wilde controleren in de buurt. Dat was een leuke route door IJsselmonde en Brienenoord. Dat beviel zo goed dat ik het ben blijven doen. In 2014 is de organisatie De Mooiste Routes opgericht. Daar kun je een gratis route downloaden. Ze hebben niet alleen wandelroutes maar ook fiets- en kanoroutes'.

Gehoord • Gezien • Gelezen

De Welgemeent van de Hilversumse Wandelmeent

Dit projectblad van de Wandelmeent in Hilversum van november 2021 begint met een gedicht van Ivo de Wijs:
Morgen zal het Winter zijn!

De Luye Gatcommissie die over die gemeenschappelijke ruimte gaat, geeft de bewoners de Corona Update d.d. 12 november en wijst naar de regels: 'Realiseer je dat 't Luye Gat onze gezamenlijke huiskamer is maar ook een verlengstuk van ieders eigen woning. Is jouw activiteit in 't Luye Gat een andere dan de bekende koffie/thee-,bar, straatsoep, neem dan altijd contact op met een van ons, zodat wij weten wat voor activiteit er gaande is'. De commissie besluit met: Zorg goed voor jezelf en elkaar!

Lichtjeswandeling door de (Hilversumse) Meent is voor groot en klein, jong en oud! In samenwerking met andere naburige organisaties.

In 2020 is de wandeling uitgebreid met een fotospeurtocht. Dat was een groot succes en daarom is besloten dat eind 2021 weer te doen: van 19 december t/m 9 januari. 'Hou onze Wandelmail in de gaten, want daar lees je alle vragen m.b.t. muziek maken, route uitzetten, paaltjes slaan, foto's maken enz.'.

Ecodorp Boekel

Vorig jaar hebben wij ook over wooncoöperatie Ecodorp Boekel geschreven. Onder andere over hun basaltaccu, waarmee zij de zelf opgewekte energie een jaar lang kunnen vasthouden. Kort daarna zagen wij een gesprek met de bewoners op het NOS 8 uur journaal! En die uitzending ging ook over een ander artikel in dezelfde GA, namelijk over de bouw van Woongroep De Warren in Amsterdam.

Als we nu op de site van het Ecodorp kijken zien we dat de 3e wooncirkel uit de steigers is; en dat ze meedoen met het subsidie programma OpZuid van de Europese Unie.

(van die 3e wooncirkel staat een foto op de site)

Inmiddels werkt het Ecodorp aan alle duurzame ontwikkelingsdoelen, de SDG's: Sustainable Development Goals. Deze doelen zijn door de VN ingesteld voor bedrijven, organisaties en burger initiatieven. Het gaat over innovaties (vernieuwingen) die bijdragen aan duurzame energieproducties, -efficiëntie en -besparing. En natuurlijk is Ecodorp Boekel onderdeel van de SDG Gateway!

Het subsidieprogramma OPZuid van het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling is bestemd voor de zuidelijke provincies van ons land. Ook het Ministerie van Economische Zaken en Klimaat draagt hieraan bij.

De wooncoöperatie in Boekel wil deze subsidie gebruiken om de Caesar basaltaccu te testen als verwarmingssysteem voor toekomstige woonwijken en ze gaan hun gelijkstroom testen, ook voor woonwijken in de regio.

Bouwsector zet al vol in op houtbouw

Al een jaar woedt er een debat over de duurzaamheid van houtskeletbouw ten opzichte van beton. Terwijl de politiek wikt en weegt, heeft de markt al gekozen.

Bouwen met hout is al langer de praktijk in onder meer Scandinavië, Duitsland en Oostenrijk. In het 'versteende' Nederland waar sinds de oorlog baksteen en beton de norm zijn, wint hout langzaam terrein, 3.750 nieuwbouwwoningen, dat is 5 procent van de totale nieuwbouw, bestond in 2021 geheel of gedeeltelijk uit hout. In dit uitgebreide artikel van Sjoerd Klumpenaar in het NH-Dagblad van 15 februari staat o.a. 'Alle grote bouwbedrijven hebben een houttak. Dit gaat niet meer weg'; 'Een houten balk kan prima worden hergebruikt als een huis gesloopt wordt' en 'Zo bepaalde de metropoolregio Amsterdam al dat vanaf 2025 één op de vijf nieuwbouwwoningen van hout moet zijn'.

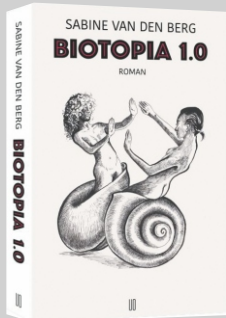
HT

Schrijfster Sabine van den Berg woonde tussen 2015 en 2020 in De Biotoop van Haren, één van de grootste culturele broedplaatsen van Nederland.

De afgelopen tijd heeft zij gewerkt aan haar roman Biotopia 1.0, deel 1 van een trilogie. Een verhaal over nieuwe levensvormen en nieuwe bedreigingen. Wat als de samenleving nog verder polariest? Hiermee zit zij de actualiteit dicht op de huid.

Inspiratiebron zijn de jaren dat Sabine leefde in de Biotoop in Haren. Het boek is 22 maart j.l. uitgekomen.

Een interview met Sabine van den Berg is te lezen in de komende Gewoon Anders.

Hiernaast een verhaal en tekening van Sabine van den Berg, gedateerd februari 2018. Uit haar boek: 'Berichten uit de Biotoop'.

Karaoke

Berichten uit de Biotoop

Op ons clubje van acht Biotoopvrouwen na is het café leeg.

'Deze kroeg heeft een lange geschiedenis,' vertelt Elvis. 'Ze stond bekend om haar vechtpartijen. Maar dat is allemaal verleden tijd.' Hij wappert met zijn handen en wuift de geruchten letterlijk weg. Elvis is een potige kerel met veel tattoo's. Hij doet zwaar lichamelijk werk en dat kun je zien. Als ik hem niet via-via had leren kennen, was ik vast bang voor hem geweest. Ik kijk de straat in met de rood verlichte ramen. De meeste gordijnen zijn open. Buiten is het koud en de avond is nog jong. Tot voor kort woonde Elvis in de Biotoop. Zijn woonruimte met witte vloerbedekking en een bar was ingericht op zijn grote liefde: karaoke. Van anderen hoor ik dat ze eens midden in de nacht bij Elvis aanklopten om te zingen. En dat Elvis al sliep, maar meteen een joggingbroek aansjorde en zonder mopperen zijn ogen uitwreef en de installatie aansloot.

Nu staat zijn karaoke-set opgesteld in het café. Elvis zelf woont er schuin boven. Op een scherm verschijnen zinnen. Elvis zet in. Hij klinkt echt goed. Ook de anderen reageren enthousiast wanneer ze zijn warme stem horen. Allemaal klappen we.

En dan ben ik aan de beurt. Ik kijk benauwd naar de microfoons en de grote boxen die staan opgesteld op standaards. Niet denken, maar doen, besluit ik, en ik begin. De anderen zingen het refrein mee. Nooit gedacht dat ik dit leuk zou vinden. Nu de spits eraf is, durf ik nog wel een nummer. Elvis klapt het hardst en moedigt de rest aan. We hebben veel lol. Om beurten zingen we bekende liedjes.

Inmiddels zijn er drie nieuwe gasten naar binnen gestapt. Een man met kort stoppelhaar wappert met een pak bankbiljetten. Hij wringt zich tussen ons in en biedt drankjes aan. Ongevraagd bestelt hij voor ons allemaal. De twee jongens die tegelijk met hem binnenkwamen, willen ook zingen en nemen de microfoons over. Elvis vertelt me dat hij de week ervoor ruzie met de kortharige man kreeg omdat die zijn vriendin beledigde. Hij loert waaks in zijn richting. Steeds opnieuw verschijnen er drankjes, de meesten van ons weigeren beleefd. Achter elkaar gieten de drie nieuwkomers daarom zelf het vocht naar binnen. De jongens zingen steeds harder. De man met de bankbiljetten zwalkt tussen ons door. Net als ik besluit dat het wel genoeg is geweest voor vanavond, valt de man met het stoppelhaar achterover. De tafel met apparatuur valt om, een box wankelt. Glazen breken. Bier spat over de laptop en het mengpaneel. Elvis stuift van zijn barkruk, grijpt de man bij zijn kraag en smakt hem tegen de bar. Daarna maakt de man kennis met Elvis' vuisten. Mijn vriendinnen en ik graaien onze spullen bij elkaar en vluchten het café uit.

Nog natrillend zitten we een uur later weer veilig in de Biotoop. We willen de avond net zo positief afsluiten als hij begon en zingen een paar liedjes. Maar telkens komen we weer terug op de knokpartij. De jongste van ons, Ruth, kent Elvis het beste. Hij was jarenlang haar buurman in de Biotoop. Ze vertelt dat Elvis vijf kinderen heeft voor wie hij goed zorgt en dat hij zich ook over haar vaak liefdevol heeft ontfermd. 'Hij is echt een schat. Ik voel me altijd heel veilig bij hem. Maar...' en ze steekt waarschuwend haar wijsvinger op, 'je moet niet aan zijn vriendin of kinderen komen.' 'Of aan zijn karaoke-set,' zeg ik.

Woongroep ARNECO

In 2015 had Kimo van Dijk (onderzoeker nutriëntenkringlopen in Wageningen) zijn oog laten vallen op een oude boerderij aan de Huissensedijk in Arnhem. Een prachtige plek om een woongroep te vestigen, het uiteindelijk duurzaam ecologisch woonproject Arneco (www.arneco.org). Ik spreek met hem en met Sanne Raes (ESRA (e)cohousing consultancy), die er van het begin af aan bij betrokken was.

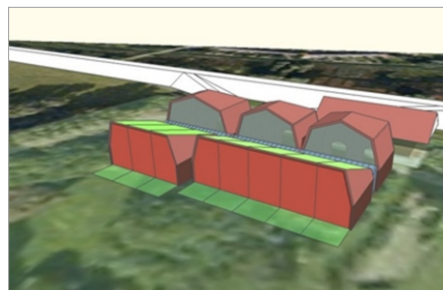
Zoals de boerderij eruit zag

De start

Bij navraag was deze boerderij geen 'monument' en het bestemmingsplan liet de functie 'wonen' toe binnen het bestaande bouwvlak. Na een snelle mailactie in zomer 2015 naar vrienden en in netwerken ontstond er een groep van 20 a 30 personen die het zagen zitten om dit pand en perceel om te toveren tot duurzaam woonproject. Met het concreter worden van de plannen was deze groep in een paar maanden geslonken tot een kerngroepje van vijf personen. Toch werd in die eerste periode een aantal dingen concreet gemaakt: er werd een vereniging opgericht, een reserveringsovereenkomst werd gesloten om de plek te kunnen kopen en er werden personen als hypotheekverstrekkers gewonnen.

Ontwerpend onderzoek

In hetzelfde jaar nog verleenden twee architecten, ondergetekende en Henk de Haan, hun medewerking door de mogelijkheden van de boerderij en de locatie te onderzoeken. Dit in overleg met de groep, die inmiddels weer op sterkte was.

Voorstudie en illustratie Henk de Haan

Voorstudie Flip Krabbendam, illustratie Henk de Haan

Ontwerpproces

In 2016 werd de boerderij, met omliggende gronden van ca 1 ha, aangekocht. Waarbij de voorwaarde gesteld werd dat de oude boer er zou kunnen blijven wonen. Nu kon de groep beginnen met het volledige ontwerp-proces.

Na een selectieprocedure werd hiervoor bureau 'ORGA architect' uitgenodigd waarbij de groep begeleid werd door Buildingcommunity. Om in een vroeg stadium te weten wat de kosten waren, en om grote bezuinigingsronden aan het eind te voorkomen werd in een bouwteam gewerkt, waarin de groep en de architect samenwerkten met de aannemer. In dit team moesten over heel wat onderwerpen beslissingen worden genomen: over de isolatie, warmtepompen, geen gebruik van aardgas, hout-skeletbouw en de toepassing van tripelglas om maar eens wat op te noemen. Helaas bleek bij een eerste kostencalculatie hout-skeletbouw te duur. De draagstructuur is nu, waar deze nieuw werd gebouwd, uitgevoerd in kalkzandsteen, maar de nieuwe gevels werden wel in verduurzaamd hout uitgevoerd.

Deep Democracy

De beslissingen die werden genomen betroffen ook het keuzeproces zelf. In een vroeg stadium werd besloten om de sociocratische methode te gebruiken, ook wel consent besluitvorming. Elk lid wordt gevraagd of hij/zij consent is, i.e. geen overwegend bezwaar heeft op een voorgenomen plan. Gedurende de bouwfase heeft dit redelijk gewerkt, maar ook veel en lange vergaderingen gevraagd. Uiteindelijk kwam de groep er altijd uit zonder terug te hoeven vallen op een democratische stemming. Sinds men er is komen wonen, gaat de besluitvorming wat moeizamer, door verschillende verwachtingen. Sinds kort wordt o.a. daarom ook geëxperimenteerd met Deep Democracy als aanvulling op de consentmethode. Hierbij wordt democratisch een voorstel geformuleerd waarbij de minderheid gevraagd wat er nodig is om mee te kunnen gaan met wat de meerderheid wil.

Leven in het project

In het project wonen 24 volwassenen en 19 kinderen. Men woont in woningen met eigen voorzieningen, maar er zijn ook gemeenschappelijke voorzieningen. Dat wil zeggen, daar wordt aan gewerkt, op het moment is de gemeenschappelijke eetruimte nog in aanbouw, waarbij we de vraag kunnen stellen of gemeenschappelijke maaltijden voor de gehele bewonersgroep niet lastig te organiseren zijn. De praktijk zal het leren. Ook in aanbouw zijn de gastenkamers, een kantooruimte en een mini

Oud en nieuw gecombineerd

Het gemeenschappelijke deel met eetkeuken, kantoor, logeerkamers en appartementje

appartementje voor tijdelijke opvang, alle gelegen in het middelste gebouw. Binnenkort gaat ook de bouw van een kapschuur van start, met daarin klusruimte, individuele en gemeenschappelijke opslagruimte en een afgesloten fietsenstalling. Verder op het terrein zijn er fietsenstallingen, een tuinhuis, een vuurplek en plek voor kamperen. En natuurlijk deelt men de 1 ha grond met een grote moestuin, waterpartijen, fruitboomgaarden, ruigere delen, gazon, een mini bosje, een composthoop, wateropslag, etc. Er is behoefte aan zelfvoorzienendheid, duurzaamheid en ecologisch leven.

Kunst en kus

Intussen delen de bewoners nu al heel wat voorzieningen, zoals wasmachines, leenfietsen, deelauto's, en er is een bioclub die in het groot biologische voeding inkoop. Dan is er een weggeefhoek en een interne marktplaats-app.

En natuurlijk zijn er de feestdagen, klusdagen, en algemene vergaderingen waar men elkaar treft, of een spontane borrel, een potluck maaltijd of spelletjesavonden.

Er is een speciale werkgroep 'kunst en kus' die avonden organiseert voor de sociale verbinding in allerlei werkvormen. Zoals bijvoorbeeld gezamenlijke meditaties of verbindende avonden. Tenslotte is er nog de 'arnecodag' waarop bewoners samen het groepsproces bespreken.

Dit alles brengt bewoners met elkaar in contact, en daarbij zijn er nog toevallige interacties, bij het werken in de moestuin, of als iemand buiten zit te eten, of er komt toevallig een andere bewoner langs.

De 'hoge hoed' methode

Om de afbouw van de gemeenschappelijke voorzieningen te bekostigen heeft men de 'hoge hoed' methode toegepast. Nu is de bewonersvereniging formeel een Vereniging van Eigenaren (VVE), en volgens de regels van deze rechtsvorm worden gemeenschappelijke kosten gedeeld met een zogenaamde 'breukdelen methode'. Dat breukdeel is vastgelegd per woning in de statuten van de VvE, en is deels gebaseerd op een evenredig deel in de gemeenschap en het andere deel is afhankelijk van de grootte van het huis.. Omdat bij deze methode de grote huizen altijd een groter deel betalen dan de kleinere huizen, en dit niet *eerlijk* voelde voor

iedereen, is er gezocht naar een andere investering-verdeelsleutel. Daarop is de hoge hoed bedacht: iedereen stort daar anoniem een bedrag naar eigen keuze in.. Dat werkte redelijk goed, men haalde bijna in 1 keer het benodigde bedrag op, het laatste kleine beetje werd in de tweede ronde bijelkaar gelegd.

Nu zijn er plannen om een kapschuur te bouwen. Ook nu ligt de 'breukdelen methode' niet voor de hand, grote woningen zouden het meeste moeten bijdragen terwijl zij het minste behoefte hebben aan extra bergruimte. Daarom is gekozen voor een aangepaste 'hoge hoed' methode, waarbij men een minimum bedrag inlegt, en méér inleggen mag altijd.

Er wordt geëxperimenteerd met besluitvorming

Wonen is een proces

Als een ding duidelijk wordt bij dit project is het wel dat daadwerkelijk samen wonen een proces is. Zeker als de bewoners de gebaande paden verlaten. Er wordt nog druk aan de gemeenschappelijke voorzieningen gebouwd, er wordt geëxperimenteerd met besluitvormingsmodellen en bewoners evalueren groepsprocessen om daar (samen) iets van te leren.

Een interessant project en misschien komt er een dag dat zij hun bevindingen publiceren.

Arneco: www.arneco.org

FK

Met dank aan Sanne Raes voor haar waardevolle aanvullingen

Gemeenschappelijk WonenDag *zaterdag 21 mei*

Op zaterdag 21 mei organiseren de Vereniging Gemeenschappelijk Wonen (VGW), de Landelijke Vereniging Gemeenschappelijk Wonen van Ouderen (LVGO) en Global Ecovillage Network Nederland (GEN-NL) weer de Gemeenschappelijk WonenDag. Op deze dag zetten woon(werk)gemeenschappen in Nederland, België, Frankrijk en Italië de deuren open. Met deze oproep vragen wij ook jullie woongemeenschap om aan deze dag mee te doen.

Doel Gemeenschappelijk WonenDag

Doel van deze jaarlijkse open dag is om gemeenschappelijk wonen, in al haar vormen, meer zichtbaar te maken. Om ieder die het wil de mogelijkheid te geven een kijkje te nemen in een woongemeenschap. Met een betere bekendheid meer maatschappelijk draagvlak creëren om specifieke wensen voor woongemeenschappen te kunnen realiseren, nationaal en internationaal.

Zet op deze dag je eigen woongemeenschap op de kaart. Voor nieuwsgierige buurtgenoten, maatschappelijke instanties en nieuwe instroom op je wacht- of belangstellendenlijst.

Pers en sociale media

Wij zullen jullie begin mei een persbericht sturen dat jullie bij de lokale media onder de aandacht kunnen brengen. De ervaring leert dat er op regionaal niveau al snel wat mee wordt gedaan en dat dit doorgaans extra bezoek oplevert. Het werkt ook goed om plaatselijke politici persoonlijk uit te nodigen.

De poster (in pdf-formaat) is begin mei beschikbaar. Die kunnen jullie zelf nog invullen en daarmee jullie open dag in de buurt bekendmaken. Het is fijn als je deze open dag ook op je social media aankondigt: Facebook, Twitter, eigen website, enzovoort.

Wij benaderen tijdschriften en landelijke media om aandacht te vragen voor de Gemeenschappelijk WonenDag. Laat het ons weten of jullie woongemeenschap open staat voor contact met de pers, dan kunnen we je naam doorgeven als een journalist met bewoners wil praten.

Aanmelden en kaart

Meld ons jullie deelname op: www.gemeenschappelijkwonen-dag.nl/registratie-voor-gw-dag Wij plaatsen dan jullie adres en andere

gegevens op onze websites. Bezoekers en pers weten jullie zo gemakkelijk te vinden.

Als je woongemeenschap dit jaar niet meedoet met de GemeenschappelijkWonenDag, wil je dan wel (in het kader van jullie betrokkenheid bij het concept gemeenschappelijk wonen) een melding op jullie website zetten? Bijvoorbeeld met een link naar de kaart:
www.gemeenschappelijkwonendag.nl/gw-dag-op-de-kaart

Je kunt de kaart ook in jullie eigen website opnemen. Stuur daarvoor een mailtje naar:
<mailto:info@gemeenschappelijkwonendag.nl?subject=graag+kaart-bestand+GemeenschappelijkWonenDag> en je krijgt een bestandje toegestuurd, dat dit mogelijk maakt.

Ideeën voor op de dag zelf

Als je gemeenschap deelneemt aan de open dag, kun je met de bezoekers bijeenkomen om een en ander over de woongemeenschap te vertellen en vervolgens een rondleiding geven. Maar je kunt ook een concertje organiseren of jullie voedselbos feestelijk openen. Of een fietstocht maken tussen deelnemende woongemeenschappen in dezelfde plaats. Of een andere activiteit samen organiseren.

Meld je idee, zodat anderen ook op ideeën komen.

Openingstijden

Als richtlijn voor de openingstijden houden we over het algemeen aan: van 13:00 tot 16:00 uur. Als je andere tijden kiest kun je dat bij de aanmelding, op de poster en via je social media vermelden.

Tot slot

Alvast hartelijk dank voor jullie medewerking aan deze gezamenlijke inspanning om gemeenschappelijk wonen in de spotlights te zetten! Wij wensen jullie een mooie GemeenschappelijkWonenDag toe, met veel bezoekers.

Met vriendelijke groet,
 Yolanda Stil, Monique Wijn, Nicoline van de Ven en Peter Bakker

namens LVGO, GEN-NL en VGW
info@gemeenschappelijkwonendag.nl
www.gemeenschappelijkwonendag.nl

Toelichting

De GemeenschappelijkWonenDag - gestart in 2009 - is elk jaar op de derde zaterdag van mei. 'Woongemeenschap' staat voor: woongroep, centraal wonen, gemeenschappelijk wonen van ouderen, woon-werk gemeenschap, ecodorp, gestippeld wonen, leefgemeenschap, enz.

Vereniging Gemeenschappelijk Wonen

Lauwerecht 55 3515GN Utrecht
 Telefoon: 06-13015869
 Bank: NL69 INGB 0002015796

Internet: www.gemeenschappelijkwonen.nl
 Mail: info@gemeenschappelijkwonen.nl

Lidmaatschap en abonnement Gewoon Anders

- Contributie voor woongemeenschappen van minder dan 25 huishoudens: € 4,00 per huishouden
- Voor woongemeenschappen van 25 of meer huishoudens: € 37,50 + € 2,50 per huishouden
 In beide gevallen is dit inclusief 1 abonnement op Gewoon Anders
 Extra abonnementen à € 5,00 per stuk
- Woongemeenschappen in oprichting: € 25,00 (onafhankelijk van aantal huishoudens)
 Inclusief 1 abonnement op Gewoon Anders
 Extra abonnementen à € 5,00 per stuk
- Donateurschap: € 15,00
 Inclusief 1 abonnement op Gewoon Anders
 Losse abonnementen: € 15,00 (opzeggen voor 1 oktober)

Bestuur

Ben Lindenman (*vice-voorzitter*)
 Peter Bakker (*secretaris*)
 Gerard Franse (*penningmeester*)
 Bram Arnold (*bestuurslid*)

Bureau

Tienta Verlegh

Algemene informatie

Kijk op www.gemeenschappelijkwonen.nl voor:

- Adressen aangesloten woongemeenschappen
- Consulents
- Verwante (ook buitenlandse) organisaties
- De digitale 'Gewoon Anders'
- Het logeernetwerk
- Studiemateriaal en allerlei actuele informatie over gemeenschappelijk wonen

En ook voor informatie over:

- Adressen van andere woongemeenschappen
- Uitgebreide informatie voor initiatiefgroepen en bestaande woongemeenschappen

Prikbord

Voor woongemeenschappen die nieuwe bewoners zoeken en voor mensen die op zoek zijn naar een woongemeenschap is er de gratis site: www.woongroep.net

Twitter accounts

@centraalwonen
 @CohousingNL
 @GemWonenDag

Gemeenschappelijk Wonen Dag

Zaterdag 21 mei

Zet je woongemeenschap op de kaart!